Tautos Kelias

NR. 1 KAUNAS TREČIADIENIS, 1941. VIII

„Tautos Kelią" leidžia Lietuvių Nacionalistų Partijos Vyr. val. Inspektūra... Redakcija adm. Donelaičio g-vė 15, III aukšte, telefonas 3-11-04. Leidybos skyrius telefonas 3-11-04. Laikraštis skirstomas pašalinių asmenų „Spindulio" filialuose Kaune, Miško g-vė 11, tel. 36796.

Atidaro kasdien 10 vai.

TVIRTU KELIU

Lietuvos nepriklausomybės nuo to politika buvo svyravimų politika. Daugumos mūsų politikų siekė tarianosa „lygsvaros" politikos, nordėmi visą laiką būti geruose santykiuose su rytų ir vakarų kaimynais. Tačiau ta tariamoji „lygsvaros" politika buvo ne kas kita, kaip vaikiškas nesupratimas gyvybinių tautos interesų ir jos istorinės paskirties. Tokia svyravimų politika, steka aiškaus pasisakymo kur mes stosime pavojaus ištikti, Lietuvą privedė prie gana liūdnos tikimos, kuris atšvaistas skaudžiais bolševizmio teroro metais.

Visiems blaiviai galvojantiems tautiečiams buvo aišku, kad mūsų kelias — draugingai gyvenant su savo didžiuoju kaimynu Vokietija, o ne su tautų teroristais sovietais. Tokios aiškios politikos reikalą pirmasis iškėlė prof. A. Voldemaras, tuometinis ministerio pirmininkas. Jis aiškiai pasisakė, kad Lietuvai, siekiant tikrosios rytojaus, pakeliui tik su didžiuoju Vakarų kaimynu Vokietija. Jokios svyravimų bei „balansavimo" politikos nepripažino ir Lietuvos fašistinis sąjūdis, kuris susibūrė į „Geležinio Vilko" organizaciją. Tačiau „balansavimo" politikos šalininkai, pamatę stiprėjančius „Geležinio Vilko" organizacijos eilės, pajuto pavojų savo kėdėms. Jie jas sunkaste tautos ir valstybės vardu gelbėti: — areštavo gerų santykių su Vokietijos Reichu įkvėpėją prof. Voldemarą, o „Geležinio Vilko" organizacija uždarė, į kalėjimus sukišdami daugybę jos narių. Tuo metu buvo uždarytas laikraštis „Tautos Kelias" už pagarsėjusį „Likimo keliais" straipsnį, kurį vėliau perspausdino „Preussische Zeitung".

Šiandien, po laisvi skaudžių pamokų, baigiant bolševistinio smurto kleikiais metais, kiekvienam darosi aišku, kas toda klydo ir kas siekė teisingos politikos. Bolševistinio teroro mums nebūtų teke ištgyventi, jei nebūtų buvę laikomasi klaikios svyravimų politikos. Mūsų buv. politikų klaidos, išpirktos taurios vokiečių tautos karo vio kraujo, lietuvių žudynėmis, masiniais kalinimais ir tautos trėmimu į Sibirą tebūva pamoka blaiviesniam ateities galvojimui.

Po šių skaudžių pamokų, kurios yra buvusios politikos pasiekiamiausios, šiandien pradedame leisti „Tautos Kelią", kurio tęs savo pirmatako vestą linją. Mūsų pagrindinis tikslas — griežtai laikytis Vokietijos Reicho politikos. Mums nepakeliui nei su tautų teroristais sovietais, nei su plutokratine Anglija ir Amerika. Mes tiesome, kad Vokietijos laimėjimas nei visame Europos tautoms laimėjimą, tik toda mes būsime ilgelbėti nuo bjaurieriškos anglų politikos, kuri siekia visą pasaulį paversti savo dominijomis. Siekdamai šių tikslų, mes visus gero valios lietuvius buvome realiam tyrėjimu gyvenimui. Mes einame tvirtu keliu, nugadami bet kokių vingių.

Adolfas Hitleris — Naujosios Europos kūrėjas

Didžiojo Reicho Vadas
Adolfas Hitleris.

Kai lemtingąjį 1941 m. birželio 22 dienos rytą Didžiosios Vokietijos Führeris Adolfas Hitleris savo tiksliai paruoštai kariuomenei davė istorinį įsakymą įvykinti ir ryžtingą, prieš bolševikinius barbarus ir jusos sumušti jų pačių valdomoje ir teriojamoje šalyje, plačiajam pasaulinė tai buvo sensacija — Lietuvai tai buvo išlaisvinimo varpai. Ir Lietuva buvo išlaisvinta. Lietuvių tauta Adolfui Hitleriui už tai dėkinga.

Nuo to lemtingojo ryto iki šiandien praėjo nepilnos šešios savaitės. Nuostabiai triuškinančiais smūgiais vokiečių armijos vyrai pasistūmėjo toli į buvusios „Tarybų Sąjungos" gilumą. Kovos eigą jau ne Nemuno ne Daugavos upynų linuose, bet jau toli už Smolensko; smarkiausiai bombarduojama pati bolševikų sostinė Maskva; supamas Petrapilis; vokiečių karo lakūnai užvaldė visą rytų oro erdvę; bolševikų kariuomenės likučiai su didžiausiais nuostoliais, trankiasi; šedžiu, kaudžiu darosi vis aiškiau, kad Adolfas Hitleris bolševizmą tikrai ir galutinai sumuš ir tuo visiems amžiams išgelbės Europos tautą, visą Europą ir visą pasaulį nuo raudonosios gramzės ir bolševikinio barbarizmo.

Naujoji Europa atsistoja ant kojų tarytumgi sveetikos ženklu, o Adolfas Hitleris yra jos vadas ir vadovas į šviesesnę ateitį.

Kur glūdi toji stačiai stebuklingoji Adolfo Hitlerio pasisekimo paslaptis? Tasai klausimas jau yra buvęs atsytas milijonus kartų ir įvairiai į jį buvo atsakoma.

Mums atrodo, kad viena pagrindinių tų pasisekimo priežasčių glūdi tame, jog tikrosios laikų Europoj gimė ir prisitaisė tikrasis vyras. Vadinasi, Adolfo Hitlerio asmenybė buvo tas kertinis asmuo, ant kurio jau gabėjo būti statomi ir įtvirtinami naujosios Europos pamatai. Bet neužteko tokiai asmenybei pasirodyti, reikėjo, kad ji būtų kovoje tiek užgrūdinta, jog ištvirtų įvykinti prieš visus tamsiuosius bolševikinius, žydiškus galius pasaulyje. Kaip formavosi ir grūdinosi Adolfo Hitlerio asmenybė, vaizdžiai supiešta jo patiės garsiojo knygoje „Mein Kampf". Šioji ideologija telkia galimybių daryti įdomiausių studijų. Kaip formavosi ir grūdinosi jo vadovaujamas socialsocialistinis judėjimas, kaip to pastkoje tas judėjimas užvaldė visą vokiečių tautą ir iš jos padarė Didžiąją Vokietiją, kaip toji Didžioji Vokietija nuo pat 1939 metų rudens laisingai triuškino visą senojo, nuodėjančio pasaulio bastijonę po kito ir kaip dabar jau triuškina patį didžiausią šmonijos priešą bolševizmą — to viso liūdniskais esame mes patys.

Adolfas Hitleris yra lietuvių tautos išgelbėtojas nuo raudonosios pabaisos. Lietuvių tauta į jį [illegible] nuo didžiausio bolševikinio teroro, ir dėl to, kad Lietuva, kaip tikra asijiečių rasės tauta, su nuoširdžia simpatija ir pilnu pasiryžimu įsijungia į Adolfo Hitlerio vadovaujamą Naujosios Europos ir Naujojo Pasaulio kūrimą.

Argus

Maskva bombarduota aštunta kartą

Tuščios anglų pastangos Norvegijoje. — Anglai dar kartą parodė savo oro pajėgų silpnumą. — Rtų fronte vokiečiai sėkmingai veržiasi pirmyn. — Beviltiškos apaptos sovietų kariuomenės pastangos. — Anglai jau nusižo 13 milijonų tonų laivų.

BERLYNAS, ELTA. Rytiniu su liepos 31 dienos vyriausiosios kariuomenės vadovybės pranešimu, DNB iš karinių žinnių papildomų patyrė dar šių žinių.

Liepos 30 dieną britų trop[illegible] [illegible] karius su Kenesis sovietų lėktuvais pietė Norvegijos pakrantą prie Ledmozerojo vandenyno — Kirkenesą. Tiesa veikiausia anglai pasinaudojo dviem savo lėktuvnešiais. Lygiai taip pat, kaip ir jų nepavykusioje operacijoje prieš Lamansio pajūrį, ir šį kartą britų kovos lėktuvus lydėjo didelis naikintuvų skaičius. Vokiečių gynimasis ir šioje vietoje pasirodė toks pat sėkmingas, kaip ir visuose kituose frontuose. Iš 40-ties Kirkenesą puolime dalyvavusių britų lėktuvų buvo sumušti 20 lėktuvai. Didžiausia jų dalis buvo sumušta oro kautynėse, o kitus sumušė zenitinė ir karo laivyno artilerija. Po šį stiprų britų puolimą vėl patvirtino vokiečių karinių oro pėgų pranašumas tiek savo gimi, kokybe, tiek ir savo kiekiu. Aiš pat ir šį naują niekinantį puolį sovietams britų puolimo formi atmėtai rodo, kad britai teseikiasi politinio ir propagandinio pobūdžio rezultatų. Naujas britų plastuskimas tiesiuriniuje Norvegijoje ir tuo pat metu sumušimas pakių britų kovos lėktuvų virėsi Vokiečių įlaukos garbingai įaljagta į tą vokiečių gynybinio pobūdžio laimėjimų skaitlių, kuriuo nuolat pasiekia vokiečiai frontuose jų karinės oro pajėgos ir zenitinė artilerija. Britų vadovybei sentekė tikrų laimėjimų nė vieno ligšiol mėginto jų lėktuvų puimos. Priešingai, visi tie puolimai britų karinėms oro pajėgoms padarė skaudžiausių nuostolių atžvilgiu. Šia britų oro pajėgų puolimų nepasisekimas dabar atrodo nepaprastai reikšmingas, nes juk ne paslaptis, kad didžiausia dalis vokiečių lėktuvų šiuo metu yra įsteikta sovietų frontas. Jos vokiečių gynimasis duoda tokių gerų rezultatų.

tatai rodo, kad tiek britų oro pajėgų įgulos, tiek ir jų glinkai nėra vistiikai tobuli.

Rytų fronte pesėjusią naktį vokiečių karinės oro pajėgos atkartą kartą puolė Maskvą. Tuo pat metu vokiečių lėktuvai sėkmingai bombardavo į pietus nuo Maskvos esančio svarbaus susisiekimo mazgo Orioto geležinkelių ir kitą susisiekimo kelių įrenginius. Tiek bombarduodami Maskvą, tiek bombarduodami Orioią,

vokiečių lėktuvai neturėjo jokių nuostolių.

(pabaiga į 2 psl.)

BELGRADAS, ELTA. Dėl komunistinių elementų sabotalo veikmų bamate, kaip pranešama iš autoritetingų vietų, valdžios organai buvo priversti griebtis atitinkamų priemonių. Dėl to liepos 31 d. Gross-Beckereke buvo sušaudyta 90 iš bendro kiliotų vadovaujančių komunistų. Buvo žinoma, kaip vokiečių sovietų karui prasidėjus iš vokiečių paskelbtų dokumentų paaiškėjo, kad Maskvos kuriuose komunistinė agitacija Serbijoje buvo ypatingai smarki.

29756 tuvių. 18 J1 L2 in H 19-18 vol. Hatc N-tvės. 17 H ketvirta

Praeities klaidos ir ateities keliai

NUOSEL PADARYTOS KLAIDOS TĖRA PAMOKA ATEITIES GYVENIMUI. PO SKAUDŽIŲ IŠGYVENIMŲ BOLŠEVIKŲ TERORE TURIME PASIRINKTI AIŠŲ KELIĄ. SKAUDI PRAEITIES PATIRTIS RODO, KAD LIETUVAI NEPAKELIUI NEI SU SOVIETIŠKAIS RYTAIS NEI SU LUTOKRATINĖMIS IR DEMOKRATINĖMIS VALSTYBĖMIS

Dar vakar — o kas rytoj? — plačiajame ir šiame rašinyje apie iš „vergijos išlaisvintą Lietuvą", apie gimusį laisvą, apie ateitingą, apie narsiąją Lietuvą... Įtikinėta ir kryžiuotasi, kad „tėvynė" — plati tėvynė — tėvynė nuo Kronštadto iki Vladivostoko — užtikrina mūsų darbo klasei didelį garbūrį, pakelia kultūrinį lygį ir užtikrina žmogui deramą ne klasinei valstybei socialinio teisingumo pamatuotą gyvenimą. Šneka(vu)sta, kad viskas turi reikštis pilna „tautine forma", tačiau dvasia, turinys, turi būti socialistinis — komunistinis. Pocempuota ir lyrizuota viešai, viešnia — kraštą kaina — apie „didžiuosius" Kremliaus žmones, kurie jame [illegible] gyvo kontakto su realybe tūsi... Tai buvo tarytum paaska, pikta paaska, skaudi tikrovėje, bet suvaisevykštinta, žmones suvilioti propaganda, paaska ne paaska, kuriai tvirtinausku atsvaru buvo kasdieniška, pilka, gyvenama realybė.

Kas nulemia tautų istoriją

Istorinėj plotmėj, kaip ir politikoj nuoveria ne faktasjos, ne karšti sentimentai. Tai ne pavienių ar skaitlingųjų aktoriu, tai ne dejonės, ne skundai, ne verkšlenimai nulemia istorijos eigą. Nuomas ir karštas pasiaukoti gebas kraujas stumia pirmyn savo istoriją kuriančias tautas. Tik kraujo, savo sūnų ir dukterų kraujo apšlakstyta žemė neprieš[illegible] ir [illegible] ne[illegible] ne, dar pasiaus Jeodžiniaone, per vienus tautines bendruomenės kraštu. Laikui bėgant jis įgavo istoriškai atgimstančio gyvasi rusiškojo imperializmo atspalvį, kuris atsjo į atšiaurią ir nenumaldomą kovą su jo paties paūaduotu ir išvelstu atskiru tautybių nacionalinių atgimimu.

Toji klastė Sovietų Šąjungos ideologija — pavirtarindkai lyg ir atmendama bei neprigiadiodama rusų valstybės, kaip geo-politiniu-istoriniu vieneto racijas, o labiau atsiveigdama į marksizmą, modernimų pasaulinių užmačių žydijos paruošę pranašų sukurtą socialpolitinę doktriną, paveigdama ši etiginiau augančius revoliucinius tautų valstybėnų pasaulį — nusidirbusi su istorizmu ir pačių išprovokuotų neišvengiamumu, kad ir stumtelėjusi Rusiją ir jos tautas tiruputį pirmyn, vis dėlto privalės užleisti vietą, ir jau užleidžia organizuotai jėgai, aukštesnei dvasiniu kultūros ir civilizacija — jėgai, kurios pagrindo padėtas ilminčingas ir palvarius humanizmas, politinė perspektyva, o ne mongolikas kvailvalystvą.

Dabar jie susipažins su Vakarų dvasia

Sovietų Šąjungos [illegible] su pasityvja bei kuriančia Vakarų dvasia, kuri suskaldyma bedvasų monizmą kojų kolioj[illegible] asmenio ir gerbvio tiesiatiesiu Europos plotasa ir tai pat naujais pagrindais bezitvarkiai visai giliai civilizuotai Vakų Europai.

Tačiau Europa, tama jau ir Italų povro-vizionierius Dantės svajotos Vienuos kelo, suskiltos ne vien su komunizmu. Jai pastovja kelią ir plutokrati ir žydiška Anglija ir demokrazno kupina Amerika, kurios su ro vasalais, naudodamasi, viso pasilo turtais, noleidžia ir kitada Europai prieiti prie to vieningumo, tie tos pasaulinės vienybės ir artikai besingo bei patvarsamprotautinių tautų — valstybių įrenių sustretinimo, kurio siekiniscionalsocialistinė, atgimusi ir įrybūnga A. Hitlerio Vokietija.

Mūsų kaas

Praeitieji baiga [illegible]idi ir galvalikų ir Carlemagnaus gimtinojos, vilnis vada Ivą beblokiaujų sitiuvjai [illegible]ama savo [illegible]ingaus gamin augintų valdysių vedančio dokrinalnigo sakrinti, [illegible] gilių pabaikų ir [illegible] [illegible] [illegible]